

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΕΠΕΡΩΤΗΣΗ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ	
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ	
Αριθ. Πρωτ. ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΝ	25
Αριθ. Πρωτ. ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΝ	25
Ημερομηνία Κατάθεσης	28/4/2014
Υπο Κατάθεσης	1100

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ:

Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

Κ. Αθανάσιο Τσαυτάρη

ΘΕΜΑ: Επί ξηρού ακμής η Ελληνική ιχθυοκαλλιέργεια

Η ιχθυοκαλλιέργεια αποτελεί ένα από τους πιο σημαντικούς κλάδους παραγωγής τροφίμων στην Ελλάδα καθώς μετά από 30 χρόνια παρουσίας έχει αποδείξει την πολυδιάστατη σημασία του σε οικονομικό, κοινωνικό και περιβαλλοντικό επίπεδο.

Ο κλάδος αναγνωρίζεται για την οικονομική και κοινωνική συνεισφορά του. Ο όγκος της παραγωγής ανέρχεται σε περίπου 120.000 τόνους τσιπούρας και λαβράκι και η αξία της σε 600 εκ. ευρώ. Αν υπολογίζουμε και την εγχώρια παραγωγή ιχθυοτροφών ο κύκλος εργασιών του κλάδου ανέρχεται συνολικά σε περίπου 800εκ. ευρώ ετησίως. Αν και σε εθνικό επίπεδο αποτελεί σχετικά μικρό ποσοστό του ΑΕΠ (0,8%), στις περισσότερες παράκτιες και νησιωτικές περιοχές της Ελλάδας αποτελεί πυλώνα της οικονομίας. Έχει δημιουργήσει σχεδόν 15.000 θέσεις εργασίας σε περιοχές όπου συνήθως προσφέρονται ελάχιστες εναλλακτικές μορφές απασχόλησης.

Η ιχθυοκαλλιέργεια έχει και μεγάλη συμβολή και στο ελλειμματικό εμπορικό ισοζύγιο της χώρας αφού το 80% της παραγωγής εξάγεται. Τα ψάρια ιχθυοκαλλιέργειας αποτελούν τον πρώτο εξαγωγικό κλάδο τροφίμων ζωικής παραγωγής στην Ελλάδα αντιπροσωπεύοντας περίπου το 25% των συνολικών εξαγωγών τροφίμων.

Αξίζει να σημειωθεί ότι όλη αυτή η παραγωγή φρέσκων τροφίμων υψηλής διατροφικής αξίας, πραγματοποιείται σε χερσαίες και πλωτές εγκαταστάσεις έκτασης μόλις 7,8 τεταγωνικών χιλιομέτρων. Πρόκειται για μια πραγματικά αειφόρο παραγωγική δραστηριότητα καθώς απαιτεί πολύ λιγότερο χώρο, ενέργεια και νερό σε σχέση με άλλους κλάδους ζωικής παραγωγής.

Η ελληνική υδατοκαλλιέργεια μέσα σε 30 χρόνια έφτασε να αντιπροσωπεύει το 50% της παγκόσμιας παραγωγής τσιπούρας και λαυρακίου αξιοποιώντας έτσι το συγκριτικό πλεονέκτημα που κατέχει στον κλάδο αυτόν. Η παγκόσμια αυτή καταξίωση επετεύχθη χάρις κυρίως στην επιχειρηματικότητα των Ελλήνων παραγωγών, χωρίς καμία εθνική στρατηγική ανάπτυξης.

Ωστόσο, η κατάσταση έχει αλλάξει. Η παραγωγή των ευρωπαϊκών χωρών έχει παραμείνει στάσιμη τα τελευταία χρόνια ενώ σε άλλες χώρες

αυξάνεται με γρήγορους ρυθμούς. Στην Ελλάδα ο δυναμικότερος αυτός κλάδος, χωρίς καμιά ουσιαστική βοήθεια μέχρι σήμερα από την Ελληνική πολιτεία και ελλείπει εθνικής στρατηγικής, βρίσκεται στα πρόθυρα της κατάρρευσης.

Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με στοιχεία του Συνδέσμου Ελληνικών Θαλασσοκαλλιέργειών, η ελληνική παραγωγή έχει συρρικνωθεί την τελευταία τριετία κατά 10%. Οι κύριοι λόγοι της συρρίκνωσης ήταν η αδυναμία χρηματοδότησης της παραγωγής και το θεσμικό πλαίσιο που δεν ευνοεί την ανάπτυξη. Την ίδια χρονική περίοδο, η αντίστοιχη παραγωγή του κύριου ανταγωνιστή μας (Τουρκία) αυξήθηκε κατά 38%.

Η έλλειψη ρευστότητας και το πάγωμα δανεισμού, εκ μέρους των τραπεζών, επιτείνουν τα διαρθρωτικά προβλήματα του κλάδου. Πολλές επιχειρήσεις βρίσκονται σε οικονομικό αδιέξοδο, με απρόβλεπτες συνέπειες για τους χιλιάδες εργαζόμενους αλλά και την ανταγωνιστικότητα της Ελληνικής υδατοκαλλιέργειας σε μια περίοδο ιδιαίτερα έντονου ανταγωνισμού, κυρίως με άλλες Μεσογειακές χώρες.

Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι η Ελλάδα δεν μπορεί να ανταποκριθεί στην κάλυψη της αυξανόμενης ζήτησης σε τσιπούρα και λαυράκι και αν δεν ανατραπεί αυτή η κατάσταση, θα υποχωρεί συνεχώς.

Αυτή είναι η μεγαλύτερη πρόκληση την οποία πρέπει να αντιμετωπίσουμε καθώς το διεθνές περιβάλλον έχει γίνει πολύ ανταγωνιστικό, οι εισαγωγές προϊόντων υδατοκαλλιέργειας από τρίτες χώρες έχουν κατακλύσει τις αγορές και τα ελληνικά προϊόντα εκτοπίζονται από άλλα χαμηλότερου κόστους. Είναι γεγονός ότι ενώ η κατανάλωση ιχθυηρών σε διεθνές και ευρωπαϊκό επίπεδο αυξάνεται χρόνο με τον χρόνο, τα μερίδια αγοράς των ελληνικών προϊόντων συρρικνώνονται. Μόνο το 2013 η Ελλάδα, σε συνθήκες αυξανόμενης ζήτησης, απώλεσε 10% μερίδια αγοράς από τις κύριες αγορές της.

Αλλά η μεγαλύτερη πρόκληση για τη χώρα είναι ακόμα μπροστά. Σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Τροφίμων εκτιμάται ότι το 2030 το έλλειμμα σε αλιευτικά προϊόντα θα είναι 29 εκ. τόνους. Το έλλειμμα αυτό δεν μπορεί να καλυφθεί από την αλιεία αλλά από την αύξηση της παραγωγής της υδατοκαλλιέργειας. Τα ερωτήματά λοιπόν είναι τι ποσοστό από αυτό το έλλειμμα μπορεί να καλύψει η ελληνική υδατοκαλλιέργεια, ποια τα οφέλη για την ελληνική οικονομία και τι σκοπεύει να κάνει η πολιτεία για να πετύχει τον στόχο αυτό;

Σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Πλατφόρμα έρευνας και καινοτομίας για την ιχθυοκαλλιέργεια, η ευρωπαϊκή παραγωγή συνολικά αναμένεται να αυξηθεί μέχρι το 2030 κατά μέσο όρο με 3.1% ετησίως και θα παράγει 4.5 εκ. τόνους ψαριών αξίας περίπου 14 δις και θα απασχολεί πάνω από 150.000 άτομα. Συγκεκριμένα για τα Μεσογειακά είδη (π.χ. τσιπούρα και λαυράκι), προβλέπεται ετήσια αύξηση το λιγότερο 4%, η οποία θα δώσει 305.000 τόνους παραγωγής επιπλέον, αξίας 1.5 δις. Για το σκοπό αυτό, θα χρειαστούν μόλις 2.000 εκτάρια στη θάλασσα και δημιουργηθούν περίπου

10.000 θέσεις εργασίας. Αναλογικά για την Ελλάδα, αυτό σημαίνει ότι μέχρι το 2030 θα πρέπει να έχει υπερδιπλασιάσει την παραγωγή της. Ποσοτικά μιλάμε λοιπόν για περίπου 270.000 τόνους παραγωγής, αξίας 1.5 δις. Ευρώ. Ο όγκος εξαγωγών εκτιμάται στους 180.000 τόνους και η αξία τους 1.2 δις. Ευρώ. Αναμένεται να δημιουργηθούν 3-4.000 νέες θέσεις εργασίας.

Για να επιτευχθεί όμως αυτή η δυνατότητα σταθερής μεγέθυνσης και ανάπτυξης του κλάδου, θα πρέπει να ξεπεραστούν 4 συγκεκριμένα προβλήματα. Τα προβλήματα αυτά είναι κοινά για όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ και έχουν προσδιοριστεί με σαφήνεια από την Κομισιόν. Μάλιστα για πρώτη φορά αναγνωρίζεται η σημασία του κλάδου και ζητείται από τα ΚΜ να αναλάβουν συγκεκριμένες δράσεις τις οποίες και θα υλοποιήσουν σε συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα. Συγκεκριμένα:

Απλοποίηση των διοικητικών διαδικασιών. Το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο είναι ιδιαίτερα πολύπλοκο και δε μπορεί να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που προέκυψαν από την ίδρυση της ιχθυοκαλλιέργειας μέχρι σήμερα στην Ελλάδα. Η διάθρωση του πλαισίου, οδηγεί παράλληλα σε ιδιαίτερα χρονοβόρες διαδικασίες για την έκδοση οποιασδήποτε άδειας, στερούμενο ευελιξίας και αυξάνοντας το διοικητικό κόστος των επιχειρήσεων. Στην Ελλάδα ο μέσος όρος για την έκδοση άδειας μονάδας υδατοκαλλιέργειας είναι 2-3 χρόνια όταν στην Νορβηγία είναι μόλις έξι μήνες.

Παρά την πολυπλοκότητά του, εξακολουθεί να είναι ατελές και αδυνατεί να καλύψει τόσο τα θέματα προστασίας του περιβάλλοντος, όσο και τις επιχειρήσεις. Ως αποτέλεσμα έχει προκύψει παραβατικότητα λόγω της ανάγκης των επιχειρήσεων να παραμείνουν βιώσιμες και να συνεχίζουν να είναι ανταγωνιστικές. Ως εκ τούτου, υπάρχει έκδηλη ανάγκη διαμόρφωσης της απλοποίησης των διοικητικών διαδικασιών ώστε να απαιτείται λιγότερος χρόνος και χαμηλότερο κόστος για την αδειοδότηση των μονάδων, ενός μεταβατικού σταδίου, ώστε να ρυθμιστούν οι εκκρεμότητες και να τεθεί νέο σημείο εκκίνησης, ώστε ο κλάδος να παραμείνει ανταγωνιστικός και βιώσιμος.

Βέβαια το ΥΠΑΑΤ έστω και καθυστερημένα έφερε σε διαβούλευση σχετικό σχέδιο νόμου, το οποίο εκτός του ότι καθυστερεί να έρθει στη βουλή, χρειάζεται να είναι πιο τολμηρό και να διέπεται από τη λογική της εξυπηρέτησης μιας στάσης.

Ολοκλήρωση του χωροταξικού σχεδιασμού. Για τη χωροθέτηση μονάδων θαλάσσιων υδατοκαλλιεργειών εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ν.4014/2011 (ΦΕΚ 209Α/21-9-2011) και η κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθείσα απόφαση του Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. με αριθμό 1958/2012 (ΦΕΚ 21Α/13-1-2012). Επίσης, ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 10 του Ν.2742/1999, με το οποίο αντικαταστάθηκε το άρθρο 24 του Ν.1650/1986, το Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου

Ανάπτυξης για τις Υδατοκαλλιέργειες ΚΥΑ 31722/4-11-2011 (ΦΕΚ 2505B/4-11-2011) και η απόφαση του Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. με αριθμό Η.Π.17239/2002 σχετικά με τη χωροθέτηση Περιοχών Οργανωμένης Ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών (Π.Ο.Α.Υ.).

Όμως, η απουσία σύνδεσης μεταξύ υπερκείμενου και υποκείμενων χωροταξικών σχεδίων (Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τις Υδατοκαλλιέργειες - ΕΠΧΣΑΑΥ, Χωροταξικός Σχεδιασμός Περιφερειακού Επιπέδου) επηρεάζουν αρνητικά τις προοπτικές ανάπτυξης του κλάδου. Προσπάθειες ρύθμισης θεμάτων χωροθέτησης μονάδων ιχθυοκαλλιέργειας μέσω της προώθησης των Περιοχών Οργανωμένης Ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών (Π.Ο.Α.Υ.) και εφαρμογής του ΕΠΧΣΑΑΥ έχουν τελματώσει. Η χωροθέτηση αυτή καθυστερεί εδώ και 2½ με αποτέλεσμα να παρεμποδίζεται ουσιαστικά η αναδιοργάνωση του κλάδου. Το γεγονός αυτό ευνοεί τον ανταγωνισμό, ιδιαίτερα τον προερχόμενο από γειτονικές χώρες.

Σημειώνεται ότι το υφιστάμενο πλαίσιο προσπαθεί κυρίως με αποσπασματικές διοικητικές πράξεις (ΚΥΑ, ΥΑ, εγκύκλιοι) οριακά νόμιμες θεσμικά, να τακτοποιήσει εκκρεμότητες του παρελθόντος χωρίς όμως να διαθέτει αναπτυξιακή διάσταση (πρόβλεψη για νέες περιοχές ανάπτυξης υδατοκαλλιεργειών). Όμως τα αποτελέσματα στις περισσότερες των περιπτώσεων είναι αντίθετα από τα επιδιωκόμενα. Παράλληλα δεν αποτυπώνει και την αναγκαιότητα διευθέτησης προβλημάτων που σχετίζονται με το εύρος και το μέγεθος των χερσαίων υποδομών, απαραίτητων για την λειτουργία των επιχειρήσεων και την ασφάλεια των εργαζομένων.

Ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας. Η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας θα πρέπει να εστιάσει σε δύο τομείς.

Πρώτον σε δράσεις έρευνας και καινοτομίας που θα μειώνουν το κόστος παραγωγής, θα αναδεικνύουν τα ποιοτικά και λοιπά συγκριτικά πλεονεκτήματα του ελληνικού ψαριού έναντι των εισαγόμενων.

Δεύτερον, σε στρατηγικές προώθησης που να ενημερώνουν για τα συγκριτικά πλεονεκτήματα των ελληνικών ψαριών.

Στην τρέχουσα προγραμματική περίοδο από τα 3,65 εκ. ευρώ που προβλέπονται για δράσεις προώθησης έχουν απορροφηθεί λιγότερο από το 20% λόγω ελλιπούς συντονισμού μεταξύ των συναρμόδιων υπουργείων και των υπηρεσιών τους. Επιπλέον η συγχώνευση του ΟΠΕ αποτέλεσε ανατρεπτικό παράγοντα.

Την ίδια στιγμή η αξιοποίηση πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο του ΕΠΑΛ 2007-2013 είναι ελλιπής και γίνεται με σημαντική καθυστέρηση. Συγκεκριμένα, επενδυτικά σχέδια που υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της πρώτης και μοναδικής μέχρι σήμερα πρόσκλησης υποβολής σχετικών αιτήσεων (λήξης 31.07.12), για την προγραμματική περίοδο 2007-2013, αξιολογήθηκαν με καθυστέρηση ενός και πλέον έτους και

πολλά από αυτά δεν έχουν ενταχθεί και πληρωθεί, ενώ έχουν χρηματοδοτηθεί κατά 100% με ιδιωτικά κεφάλαια.

Επίσης νέα πρόσκληση, για το υπόλοιπο των πιστώσεων των μέτρων 2.1 και 2.3 του ΕΠΑΛ 2007-2013 εκκρεμεί ακόμα, παρά το γεγονός ότι ελοχεύει ο κίνδυνος απώλειας κοινοτικών πόρων και μάλιστα σε μια τόσο κρίσιμη για τη χώρα περίοδο βαθειάς οικονομικής κρίσης.

Καθιέρωση ισότιμων όρων ανταγωνισμού μεταξύ των ευρωπαϊκών και εισαγόμενων προϊόντων υδατοκαλλιέργειας, δηλαδή να ισχύουν οι ίδιες προδιαγραφές παραγωγής και εμπορίας τόσο για τα ευρωπαϊκά όσο και τα εισαγόμενα προϊόντα. Οι ευρωπαίοι παραγωγοί τηρούν πολύ υψηλές προδιαγραφές σε όλα τα στάδια της παραγωγικής διαδικασίας που αυξάνουν το κόστος παραγωγής. Ωστόσο ο βασικότερος ανταγωνιστής, η Τουρκία, δεν πληρεί τους αντίστοιχους όρους στην παραγωγή, αλλά δεν έχει καμία επίπτωση ή περιορισμό για την εξαγωγή των προϊόντων αυτών στην αγορά της Ε.Ε.

Πέραν των προαναφερομένων βασικών επιδιώξεων, είναι εξίσου κρίσιμο για τη χώρα και τον κλάδο, η επίσπευση των ενεργειών για την κατάρτιση του νέου Προγράμματος ΕΠΑΛ 2014-2020. Ενόψει της νέας Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΚΑΛΠ) και της ίδρυσης του Ευρωπαϊκού ταμείου θάλασσας και αλιείας ως μέσου ενίσχυσης του τομέα Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας, έχουν δημιουργηθεί αυξημένες προσδοκίες στους φορείς του κλάδου αλλά και τους ενδιαφερόμενους επαγγελματίες του τομέα Αλιείας.

Για το σκοπό αυτό θα πρέπει να ενισχυθούν άμεσα με ανθρώπινο δυναμικό οι σημαντικά υποστελεχωμένες υπηρεσίες, προκειμένου να καταρτιστεί το πρόγραμμα και να τρέξει εν συνεχεία με ταχύτητα και αποτελεσματικότητα η εφαρμογή του.

Η καθυστέρηση αυτή έχει επισημανθεί από την επιτροπή παρακολούθησης στη συνεδρίαση στις 25.02.14 η οποία συνέστησε και την επιτάχυνση των σχετικών ενεργειών.

Τέλος εκκρεμεί και η κατάρτιση του Πολυετούς Εθνικού Στρατηγικού Σχεδίου για την ανάπτυξη των υδατοκαλλιεργειών. Αυτό είναι προαπαιτούμενο για την κατάρτιση του ΕΠΑΛ 2014-2020, για το οποίο οι επαγγελματικές οργανώσεις του κλάδου δεν έχουν ενημερωθεί, ούτε όσον αφορά το στάδιο στο οποίο βρίσκεται, παρά το γεγονός ότι μέχρι το τέλος Ιουνίου 2014 θα πρέπει να έχει ολοκληρωθεί και υποβληθεί για έγκριση στην Ε.Ε.

Κατόπιν τούτων ^ηερωτάται ο κ. Υπουργός:

1. Τι σκοπεύει να κάνει το αρμόδιο Υπουργείο για την απλοποίηση των διοικητικών διαδικασιών που διέπουν την λειτουργία των μονάδων υδατοκαλλιέργειας;

2. Δεδομένου ότι ο χωροταξικός σχεδιασμός αποτελεί το βασικό εργαλείο για την ανάπτυξη του κλάδου, πόσο αντιληπτό γίνεται αυτό από το ΥπΑΑΤ; Γιατί καθυστερούν οι νομοθετικές και διοικητικές ρυθμίσεις που είναι αναγκαίες για την ολοκλήρωση της χωροταξικής οργάνωσης της υδατοκαλλιέργειας; Ποιο το χρονοδιάγραμμα για την άμεση ολοκλήρωση όλων των σχετικών διαδικασιών για τον προσδιορισμό νέων περιοχών ανάπτυξης;
3. Σε τι στάδιο βρίσκονται οι διαδικασίες για την ίδρυση των Περιοχών Οργανωμένης Ανάπτυξης Υδατοκαλλιέργειας; Οι υφιστάμενες ζώνες αρκούν για να καλύψουν την προβλεπόμενη αύξηση της παραγωγής; Ποιος ο σχεδιασμός της κυβέρνησης για την χωροθέτηση νέων περιοχών ανάπτυξης;
4. Προτίθεστε να συνδράμετε νομοθετικά και διοικητικά στη διευκόλυνση των μικρών και πολύ μικρών επιχειρήσεων να προσαρμόσουν (αυξήσουν) το δικαίωμα παραγωγής τους στο βέλτιστο επίπεδο, διασφαλίζοντας έτσι τις θέσεις εργασίας και τη βιωσιμότητα της εκμετάλλευσής τους;
5. Προτίθεστε να επεκτείνετε, την εφαρμογή ανάλογων ευνοϊκών προγραμμάτων, μέτρων και κινήτρων που ισχύουν για την κτηνοτροφία, σε μικρές ή ατομικές επιχειρήσεις υδατοκαλλιεργειών, που ουσιαστικά ανήκουν στον ίδιο κλάδο της ζωοκομίας; Προτίθεστε μέσω των προγραμμάτων αυτών να ενισχύσετε τη βελτίωση της παραγωγής και της παραγωγικότητας του κλάδου με την εφαρμογή καινοτόμων δράσεων και ποιες είναι αυτές;
6. Υπάρχει σχεδιασμός για διεύρυνση και επέκταση της εκτροφής νέων ειδών ψαριών που θα αυξήσουν τη διαφοροποίηση και την ανταγωνιστικότητα του κλάδου, με παράλληλα πολλά ωφέλει για την αγροτική μας οικονομία και τη χώρα γενικότερα;
7. Ποιοι λόγοι δεν επέτρεψαν μέχρι σήμερα την υπαγωγή του κλάδου των υδατοκαλλιεργειών στο καθεστώς ασφάλισης του ΕΛΓΑ; Προτίθεστε να καλύψετε το νομοθετικό αυτό κενό με αντίστοιχη νομοθετική πρόβλεψη;
8. Με δεδομένη την οικονομική κρίση στη χώρα και τη δεινή οικονομική κατάσταση πολλών επιχειρήσεων του κλάδου, πως δικαιολογείται ο βραδύς ρυθμός απορρόφησης πιστώσεων του Μέτρου 2.1 του ΕΠΑΛ 2007-2013 για τις υδατοκαλλιέργειες;
9. Πως σκοπεύουν τα συναρμόδια υπουργεία να συνεργαστούν για να υλοποιηθούν οι δράσεις προώθησης της τρέχουσας προγραμματικής και να μην χαθούν οι σχετικοί πόροι; Πως θα τις υλοποιήσει ο νέος φορέας Enterprise Greece;

10. Έχει γίνει η αξιολόγηση και ο απολογισμός του ΕΠΑΛ 2007-2013 και αν ναι ποια τα συμπεράσματα που προέκυψαν; Ποιος ο σχεδιασμός των συναρμόδιων υπουργείων για την επόμενη προγραμματική περίοδο ώστε να ξεπεραστούν τα προβλήματα που προέκυψαν κατά την υλοποίηση του ΕΠΑΛ 2007 - 2013 (5 χρόνια αδράνειας και χαμηλή απορροφητικότητα);
11. Σε τι στάδιο βρίσκονται οι εργασίες και ποιο το χρονοδιάγραμμα για την σύνταξη του εθνικού πολυετούς στρατηγικού σχεδίου για την ιχθυοκαλλιέργεια 2014 - 2020;

Αθήνα 29.04.14

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΡΙΣΗΣ ΜΟΥΤΣΙΝΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΔΗΣ

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ